אייל עם קרני זהב

אגדה משבט לופאר - צפון מערב רוסיה.

איש זקן עשה פעם בובה מחמר
והעמיד אותה תחת החלון. הוא אמר
לאשתו
"ראי בחלון, איזה בובה עשיתי
מחמר."

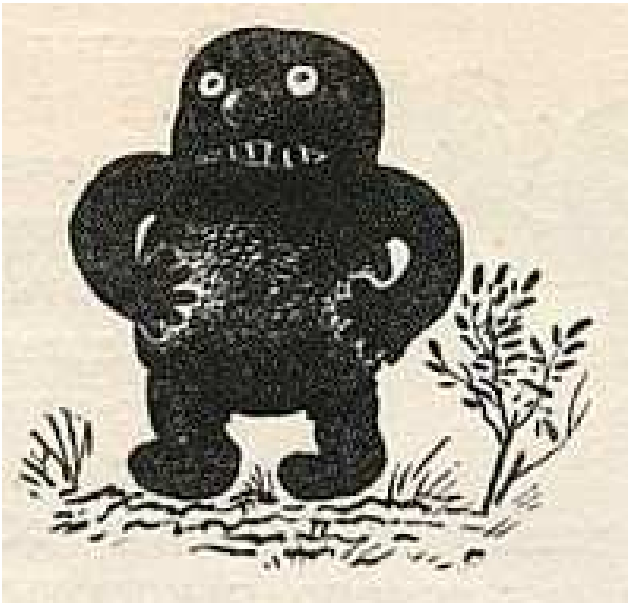

הסתכלה הזקנה בחלון וראתה שבובת
החמר נהיה לאיש חמר חי.
נבהלה האישה וקראה:
"מה עשית, זקן טיפש! עכשיו הוא יאכל
אותנו."
והנה תחת החלון נשמעים כבר צעדים.
איש החמר בא.
הדלת נפתחה וניכנס איש החמר.
הסתכל סביב וראה : בפינה יושב זקן,

וקושר רשתות דיג. ולידו זקנה מתקנת בגדים.
תפס איש החמר את הזקן ואת הזקנה, עם ידיהם, עם רגליהם ועם רשת הדיג. בלע אותם חיים ויצא לרחוב.
וברחוב הולכות נערות, אחת עם דליים, שניה עם אסל. הוא תפס שתיהן ואכל אותן, זו עם הדליים אכל ועל זו עם האסל לא ויתר, אכל והלך הלאה.
הלכו מולו שתי זקנות. באו מהיער עם גרגירי יער ותותי בר. ואיש החמר אכל אותן עם הגרגירים ותותים ועם הסלים הקלועים שבן שמרו את הפרי. אכל והלך הלאה.
איש החמר ראה מרחוק ששלושה אנשים חוטבים עצים להסקה. הוא ניגש אליהם ובלע את שלושתם יחד עם הגרזנים ומסורים שלהם. אכל והלך הלאה.

ולא רחוק בנהר שטו דייגים בסירה.
ואיש החמר בלע אותם יחד עם הסירה.
הלך הלאה והגיע לגבעה. על הגבעה

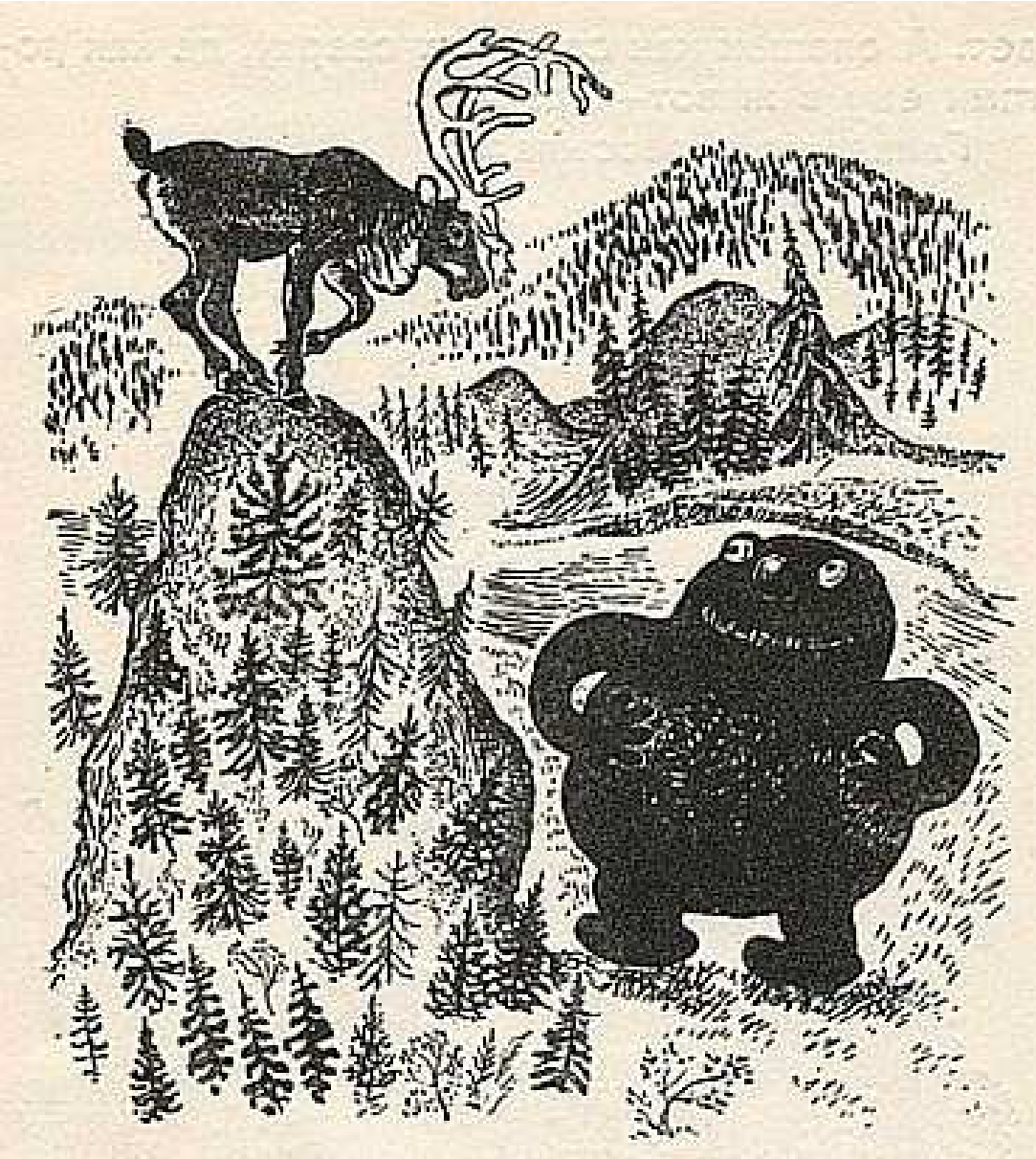

עומד אייל ולחך עשבים. אומר לו איש החמר:
"אייל, אייל, בוא הנה, אני רוצה לאכול אתך."
ענה לו האייל מלמעלה:
"איש החמר, עמוד לרגלי הגבעה. פתח רחב את פיך ואני אקפוץ לך מהגבעה ישר לתוכך."
שמח איש החמר, "גל..גל.." צחק.
הוא נעמד תחת הגבעה, פתח את פיו רחב, כמה שרק יכול היה, וחכה שהאייל יקפוץ לו לפה מהגבעה.
והאייל קפץ מלמעלה ישר על הבטן של איש החמר ושבר אותו לחתיכות קטנות.
שברי איש החמר התפזרו סביב.
וכל אלה שהיו שם בפנים התפזרו לבתיהם: הזקן עם הזקנה חזרו הביתה לתקן רשתות, הנערות עם דליים ואסל

רצו למעיין לשאוב מים, זקנות עם גרגירים הלכו הביתה, חוטבי עץ עם הגרזנים עברו חזרה לחצר שלהם, הדייגים עם לנהר עם הסירה. והאייל רץ לכפר עם כולם.
האנשים הביאו זהב, צבעו את קרני האייל בתודה, ומאז הוא נעשה לאייל עם קרני זהב.